TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. kovo 16 d.*

Byloje C-325/08

dėl *Cour de cassation* (Prancūzija) 2008 m. liepos 9 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2008 m. liepos 17 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Olympique Lyonnais SASP

prieš

Olivier Bernard,

Newcastle UFC

* Proceso kalba: prancūzų.

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, kolegijų pirmininkai K. Lenaerts ir P. Lindh, teisėjai C. W. A. Timmermans, A. Rosas, P. Kūris, E. Juhász, A. Borg Barthet ir M. Ilešič (pranešėjas),

generalinė advokatė E. Sharpston,
posėdžio sekretorius M. A. Gaudissart, skyriaus vedėjas,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2009 m. gegužės 5 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– *Olympique Lyonnais SASP*, atstovaujamos advokato J.-J. Gatineau,

– *Newcastle UFC*, atstovaujamos *SCP Celice-Blancpain-Soltner* advokatų,

– Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos G. de Bergues ir A. Czubinski,

– Italijos vyriausybės, atstovaujamos I. Bruni, padedamos *avvocato dello Stato* D. Del Gaizo,

– Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos C. M. Wissels ir M. de Grave,

– Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos S. Ossowski, padedamo baristerės D. J. Rhee,

– Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos M. Van Hoof ir G. Rozet,

susipažinęs su 2009 m. liepos 16 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su EB 39 straipsnio išaiškinimu.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant bylą *Olympique Lyonnais SASP* (toliau – *Olympique Lyonnais*) prieš O. Bernard, profesionalų futbolo žaidėją, ir *Newcastle UFC*, pagal Anglijos teisę įsteigtą klubą, dėl to, kad pastarieji atlygintų žalą už tai, kad O. Bernard vienašališkai nutraukė įsipareigojimus pagal 1997–1998 m. sezono Prancūzijos futbolo federacijos profesionalaus futbolo chartijos (toliau – chartija) 23 straipsnį.

Teisinis pagrindas

Nacionalinė teisė

3 Pagrindinės bylos faktinių aplinkybių metu futbolo žaidėjų samdymas Prancūzijoje buvo reglamentuojamas chartija, kuri turėjo kolektyvinės sutarties statusą. Jos III antraštinės dalies IV skyriumi buvo reglamentuojama „espoir“ (jaunųjų) žaidėjų kategorija, t. y. 16–22 metų amžiaus žaidėjai, kurie pagal terminuotą sutartį buvo samdomi kaip profesionalaus klubo mokomi žaidėjai.

4 Vadovaujantis chartija, mokymą suteikusiam klubui pareikalavus, baigęs mokymą „espoir“ žaidėjas privalėjo savo pirmąją profesionalaus žaidėjo sutartį pasirašyti su šiuo klubu. Šiuo klausimu faktinėms bylos aplinkybėms taikytinoje chartijos 23 straipsnio redakcijoje numatyta:

„<…>

Įprastai pasibaigus („espoir“ žaidėjo) sutarčiai, klubas turi teisę iš kitos šalies reikalauti pasirašyti profesionalaus žaidėjo sutartį.

<…>“

5 Chartijoje nebuvo nuostatų dėl žalos atlyginimo mokymą suteikusiam klubui, kai baigęs mokymą žaidėjas atsisako pasirašyti profesionalaus žaidėjo sutartį su šiuo klubu.

6 Tačiau tokiu atveju, „espoir“ žaidėjui nutraukus sutartinius įsipareigojimus pagal chartijos 23 straipsnį, mokymą suteikęs klubas, remdamasis Prancūzijos *code du travail* (darbo kodeksas) L. 122-3-8 straipsniu, turėjo galimybę pareikšti šiam žaidėjui ieškinį, kad iš jo minėtam klubui būtų priteistas žalos atlyginimas. Faktinėms pagrindinės bylos aplinkybėms taikytinoje šio L. 122-3-8 straipsnio redakcijoje nustatyta:

„Jeigu šalys nesusitarė kitaip, terminuota sutartis gali būti nutraukta nepasibaigus jos terminui tik esant sunkiam pažeidimui arba *force majeure* atvejui.

<…>

Darbuotojui nesilaikant šių nuostatų, darbdavys įgyja teisę į žalos, atitinkančios patirtus nuostolius, atlyginimą.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

7 1997 m. O. Bernard su *Olympique Lyonnais* sudarė „espoir“ žaidėjo sutartį trijų sezonų laikotarpiui, kuri įsigaliojo tų pačių metų liepos 1 d.

8 Prieš pasibaigiant šios sutarties terminui *Olympique Lyonnais* pasiūlė O. Bernard pasirašyti profesionalaus žaidėjo sutartį vienų metų laikotarpiui nuo 2000 m. liepos 1 d.

9 O. Bernard atsisakė pasirašyti minėtą sutartį ir 2000 m. rugpjūčio mėn. sudarė profesionalaus žaidėjo sutartį su *Newcastle UFC*.

10 Sužinojęs apie šią sutartį, *Olympique Lyonnais* pareiškė ieškinį O. Bernard Lijono *conseil de prud'hommes* (darbo teismas), kad iš suinteresuotojo asmens ir *Newcastle UFC* solidariai jam būtų priteistas žalos atlyginimas. Reikalaujama suma buvo 53 357,16 EUR, t. y., kaip nurodyta sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, suma, lygi užmokesčiui, kurį O. Bernard būtų gavęs per metus, jeigu būtų pasirašęs *Olympique Lyonnais* siūlomą sutartį.

11 Lijono *conseil de prud'hommes* nusprendė, kad O. Bernard vienašališkai nutraukė sutartį, ir priteisė iš jo bei *Newcastle UFC* solidariai sumokėti *Olympique Lyonnais* 22 867,35 EUR dydžio žalos atlyginimą.

12 Lijono *cour d'appel* (apeliacinis teismas) panaikino šį sprendimą. Jis iš esmės manė, kad baigusio mokymą žaidėjo pareiga pasirašyti profesionalaus žaidėjo sutartį su mokymą suteikusiu klubu taip pat apima su ja susijusį draudimą pasirašyti tokią sutartį su kitos valstybės narės klubu, o tai pažeidžia EB 39 straipsnį.

13 *Olympique Lyonnais* pateikė kasacinį skundą dėl Lijono *cour d'appel* priimto sprendimo.

14 *Cour de cassation* (kasacinis teismas) mano, kad nors chartijos 23 straipsniu formaliai nebuvo draudžiama jaunam žaidėjui sudaryti profesionalaus žaidėjo sutartį su kitos valstybės narės klubu, ši nuostata trukdė jam arba jį atgrasė pasirašyti tokią sutartį tiek, kiek dėl šios nuostatos pažeidimo galėjo būti priteistas žalos atlyginimas.

15 *Cour de cassation* pabrėžia, kad pagrindinėje byloje kyla EB 39 straipsnio aiškinimo sunkumų, nes joje kyla klausimas, ar toks apribojimas gali būti pateisinamas tikslu skatinti jaunų profesionalaus futbolo žaidėjų samdymą ir mokymą, kuris išplaukia iš 1995 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Bosman* (C-415/93, Rink. p. I-4921).

16 Šiomis aplinkybėmis *Cour de cassation* nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar (EB 39) straipsnyje nustatytas laisvo darbuotojų judėjimo principas draudžia nacionalinės teisės nuostatą, pagal kurią iš „espoir“ žaidėjo, baigusio mokymą ir pasirašiusio profesionalaus žaidėjo sutartį su kitos Europos Sąjungos valstybės narės klubu, gali būti priteistas žalos atlyginimas?

2. Jei būtų teigiamai atsakyta į pirmąjį klausimą, ar būtinybė skatinti jaunų profesionalių žaidėjų samdymą ir mokymą yra teisėtas tikslas, ar privalomas bendrojo intereso pagrindas, kuriuo galima pagrįsti tokį apribojimą?“

Dėl prejudicinių klausimų

17 Savo klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar tvarka, pagal kurią iš „espoir“ žaidėjo gali būti priteistas žalos atlyginimas, jeigu baigęs mokymą profesionalaus žaidėjo sutartį jis pasirašo ne su jam mokymą suteikusiu klubu, bet su kitos valstybės narės klubu, sudaro apribojimą SESV 45 straipsnio prasme ir, jei taip, ar ji yra pateisinama būtinybe skatinti jaunų žaidėjų samdymą ir mokymą.

Teisingumo Teismui pateiktos pastabos

18 *Olympique Lyonnais* teigimu, chartijos 23 straipsnis nesudaro kliūties veiksmingai ir laisvai „espoir“ žaidėjui judėti, nes jis gali laisvai pasirašyti profesionalaus žaidėjo sutartį su kitos valstybės narės klubu su vienintele sąlyga, kad jis sumokės kompensaciją savo ankstesniam klubui.

19 *Newcastle UFC*, Prancūzijos, Italijos, Nyderlandų ir Jungtinės Karalystės vyriausybės bei Europos Bendrijų Komisija tvirtina priešingai, kad tvarka, kaip nagrinėjamoji pagrindinėje byloje, yra laisvo darbuotojų judėjimo apribojimas, kuris iš principo draudžiamas.

20 Tuo atveju, jei būtų nuspręsta, jog chartijos 23 straipsnis sudaro „espoir“ žaidėjui kliūtį laisvai judėti, *Olympique Lyonnais*, remdamasi minėtu Sprendimu *Bosman*, mano, kad ši nuostata pateisinama būtinybe skatinti jaunų žaidėjų samdymą ir mokymą tiek, kiek ja siekiama vienintelio tikslo – leisti mokymą suteikusiam klubui susigrąžinti jo patirtas mokymo išlaidas.

21 Kita vertus, *Newcastle UFC* tvirtina, kad minėtame Sprendime *Bosman* bet kokia „parengimo kompensacija“ aiškiai buvo prilyginta apribojimui, kuris nesuderinamas su laisvo darbuotojų judėjimo principu, nes jaunų žaidėjų samdymas ir mokymas nėra privalomasis bendrojo intereso pagrindas, galintis pateisinti tokį apribojimą. Be to, *Newcastle UFC* teigia, kad pagal pagrindinėje byloje nagrinėjamą tvarką žalos atlyginimas nustatomas pagal savavališkus kriterijus, kurie iš anksto nežinomi.

22 Prancūzijos, Italijos, Nyderlandų ir Jungtinės Karalystės vyriausybės bei Komisija tvirtina, kad skatinimas samdyti ir mokyti jaunus futbolo žaidėjus yra, kaip nurodyta minėtame Sprendime *Bosman*, teisėtas interesas.

23 Vis dėlto Prancūzijos vyriausybė teigia, kad pagal pagrindinėje byloje nagrinėjamą tvarką žalos atlyginimas, kurio mokymą suteikęs klubas galėjo reikalauti, buvo apskaičiuojamas atsižvelgiant ne į klubo patirtas mokymo išlaidas, bet į jo patirtus nuostolius. Tokia tvarka, minėtos vyriausybės bei Jungtinės Karalystės vyriausybės teigimu, neatitinka proporcingumo reikalavimų.

24 Italijos vyriausybė mano, kad kompensavimo sistema gali būti vertinama kaip proporcinga priemonė tikslui skatinti jaunų žaidėjų samdymą ir mokymą pasiekti tiek, kiek kompensacija nustatoma remiantis tinkamai apibrėžtais kriterijais ir apskaičiuojama pagal mokymą suteikusio klubo patirtą naštą. Ši vyriausybė pažymi, kad galimybė reikalauti „parengimo kompensacijos“ yra ypač svarbi mažiems klubams, kurie turi ribotą struktūrą ir biudžetą.

25 Be to, Prancūzijos, Italijos, Jungtinės Karalystės vyriausybės bei Komisija remiasi Tarptautinės futbolo asociacijų federacijos (FIFA) reglamentu dėl žaidėjų statuso ir perėjimo (*transfer),* įsigaliojusiu 2001 metais, t. y. vėliau nei tada, kai susiklostė faktinės pagrindinės bylos aplinkybės. Šiame reglamente numatytos nuostatos, susijusios su „parengimo kompensacijos“ apskaičiavimu, kurios taikomos tais atvejais, kai

vienos valstybės narės klubo mokymą baigęs žaidėjas pasirašo profesionalaus žaidėjo sutartį su kitos valstybės narės klubu. Šios nuostatos, Prancūzijos, Jungtinės Karalystės vyriausybių ir Komisijos teigimu, atitinka proporcingumo principą.

26 Nyderlandų vyriausybė pažymi bendriau, kad egzistuoja su mokymo tikslais susijusių bendrojo intereso pagrindų, kurie gali pateisinti taisykles, pagal kurias darbuotojui mokymą suteikęs darbdavys turi pagrindą iš šio darbuotojo reikalauti, kad jis ir toliau dirbtų šiam darbdaviui arba, jeigu jis to nedaro, sumokėtų žalos atlyginimą. Ši vyriausybė mano, jog žalos atlyginimas, kad būtų proporcingas, turi atitikti dvi sąlygas, pagal kurias reikalaujama, kad, pirma, mokėtina suma būtų apskaičiuojama pagal darbdavio patirtas žaidėjo mokymo išlaidas ir, antra, būtų atsižvelgta, kokia apimtimi ir kiek laiko darbdavys galėjo gauti naudos iš tokio mokymo.

Teisingumo Teismo vertinimas

Dėl laisvo darbuotojų judėjimo apribojimo buvimo

27 Reikia priminti, kad, atsižvelgiant į Europos Sąjungos tikslus, Sąjungos teisė reglamentuoja sportinę veiklą tik tiek, kiek ji yra ekonominė veikla (žr., be kita ko, minėto Sprendimo *Bosman* 73 punktą ir 2006 m. liepos 18 d. Sprendimo *Meca-Medina ir Majcen prieš Komisiją*, C-519/04 P, Rink. p. I-6991, 22 punktą).

28 Būtent tada, kai sportinė veikla yra pagal darbo sutartį vykdoma veikla ar už atlyginimą teikiama paslauga, kaip yra pusiau profesionalios ar profesionalios sportinės veiklos atveju, ji patenka konkrečiai į SESV 56 ir paskesnių straipsnių taikymo sritį

(žr., be kita ko, minėto Sprendimo *Meca-Medina ir Majcen prieš Komisiją* 23 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

29 Šiuo atveju neginčijama, kad O. Bernard pagal sutartį vykdoma veikla patenka į SESV 45 straipsnio taikymo sritį.

30 Toliau reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką SESV 45 straipsniu reglamentuojami ne tik viešosios valdžios institucijų veiksmai, bet ir apmokamą darbą kolektyviai reglamentuojančios kitokio pobūdžio taisyklės (žr. minėto Sprendimo *Bosman* 82 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

31 Kadangi darbo sąlygos įvairiose valstybėse narėse tam tikrais atvejais reglamentuojamos įstatymais ar kitais teisės aktais, o kitais atvejais – kolektyvinėmis sutartimis ir kitais aktais, kuriuos sudarė ar priėmė privatūs asmenys, SESV 45 straipsnyje numatytų draudimų apribojimas viešosios valdžios institucijos aktais gali sukelti nelygybę, kiek tai susiję su jo taikymu (žr. minėto Sprendimo *Bosman* 84 punktą).

32 Šioje byloje iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad chartija turi nacionalinės kolektyvinės sutarties statusą, vadinasi, ji patenka į SESV 45 straipsnio taikymo sritį.

33 Galiausiai dėl klausimo, ar nacionalinės teisės aktai, kaip nagrinėjamieji pagrindinėje byloje, sudaro apribojimą SESV 45 straipsnio prasme, reikia priminti, jog

SESV sutarties normos laisvo asmenų judėjimo srityje skirtos valstybių narių piliečių visų rūšių profesinės veiklos vykdymui Sąjungos teritorijoje palengvinti ir jos draudžia priemones, dėl kurių šie piliečiai galėtų patekti į nepalankią padėtį, kai jie kitos valstybės narės teritorijoje nori užsiimti ekonomine veikla (žr., be kita ko, minėto Sprendimo *Bosman* 94 punktą; 2005 m. kovo 17 d. Sprendimo *Kranemann* ,C-109/04, Rink. p. I-2421, 25 punktą ir 2007 m. sausio 11 d. Sprendimo *ITC*, C-208/05, Rink. p. I-181, 31 punktą).

34 Tad nacionalinės nuostatos, trukdančios valstybės narės pilietybę turinčiam darbuotojui arba atgrasančios jį išvykti iš savo kilmės šalies įgyvendinant teisę laisvai judėti, yra šios laisvės kliūtys, net jeigu jos taikomos neatsižvelgiant į atitinkamų darbuotojų pilietybę (žr., be kita ko, minėto Sprendimo *Bosman* 96 punktą; minėto Sprendimo *Kranemann* 26 punktą ir minėto Sprendimo *ITC* 33 punktą).

35 Konstatuotina, kad tvarka, kaip nagrinėjamoji pagrindinėje byloje, pagal kurią mokymą baigęs „espoir“ žaidėjas savo pirmąją profesionalaus žaidėjo sutartį privalo sudaryti su jį mokiusiu klubu, nes priešingu atveju tektų mokėti žalos atlyginimą, gali atgrasyti šį žaidėją pasinaudoti teise laisvai judėti.

36 Nors tiesa, kad, kaip pažymi *Olympique Lyonnais*, tokia tvarka formaliai netrukdo šiam žaidėjui pasirašyti profesionalaus žaidėjo sutarties su kitos valstybės narės klubu, vis dėlto dėl jos tampa mažiau patrauklu pasinaudoti minėta teise.

37 Todėl minėta tvarka yra laisvo darbuotojų judėjimo, kuris Europos Sąjungos viduje užtikrinamas pagal SESV 45 straipsnį, apribojimas.

Dėl laisvo darbuotojų judėjimo apribojimo pateisinimo

38 Priemonė, sudaranti kliūčių laisvam darbuotojų judėjimui, neleistina, nebent ja siekiama Sutartį atitinkančio teisėto tikslo ir ji grindžiama privalomaisiais bendrojo intereso pagrindais. Tačiau net ir tokiu atveju reikia, kad šios priemonės taikymas būtų tinkamas nagrinėjamam tikslui įgyvendinti ir neviršytų to, kas būtina jam pasiekti (žr., be kita ko, 1993 m. kovo 31 d. Sprendimo *Kraus*, C-19/92, Rink. p. I-1663, 32 punktą, taip pat minėtų sprendimų *Bosman* 104 punktą, *Kranemann* 33 punktą ir *ITC* 37 punktą).

39 Dėl profesionalaus sporto Teisingumo Teismas jau turėjo galimybę konstatuoti, kad, atsižvelgiant į didelę sporto veiklos, ypač futbolo, socialinę svarbą Sąjungoje, reikia pripažinti, jog jaunų žaidėjų įdarbinimo ir mokymo skatinimo tikslas yra teisėtas (žr. minėto Sprendimo *Bosman* 106 punktą).

40 Siekiant išnagrinėti, ar sistema, ribojanti šių žaidėjų teisę laisvai judėti, yra tinkama užtikrinti minėto tikslo įgyvendinimui ir neviršija to, kas būtina jį pasiekti, reikia, kaip pažymėjo generalinė advokatė išvados 30 ir 47 punktuose, atsižvelgti į sporto ypatumus apskritai ir ypač į futbolo ypatumus bei į jų socialinę ir edukacinę funkciją. Be to, šių veiksnių tinkamumą patvirtina tai, kad jie paminėti SESV 165 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje.

41 Šiuo atžvilgiu reikia pripažinti, kad, kaip tai yra nusprendęs Teisingumo Teismas, galimybė gauti mokymo kompensaciją gali skatinti futbolo klubus ieškoti talentų ir užtikrinti jaunų žaidėjų mokymą (žr. minėto Sprendimo *Bosman* 108 punktą).

42 Iš tiesų iš mokymą teikiančių klubų šiuo tikslu padarytų investicijų gaunamas pelnas dėl savo pobūdžio yra labai neapibrėžtas, nes klubai patiria išlaidų, susijusių su visais jaunais žaidėjais, kuriuos jie samdo ir moko prireikus keletą metų, tačiau tik dalis šių mokymą baigusių žaidėjų daro profesionalaus žaidėjo karjerą mokymą suteikusiame klube arba kitame klube (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Bosman* 109 punktą).

43 Be to, mokant jaunus žaidėjus patirtos išlaidos paprastai yra tik iš dalies kompensuojamos pelnu, kurį mokymą suteikiantis klubas gali gauti iš šių žaidėjų mokymo laikotarpiu.

44 Tokiomis aplinkybėmis mokymą suteikiantys klubai galėtų netekti motyvacijos investuoti į jaunų žaidėjų mokymą, jeigu jie negalėtų gauti šiam tikslui išleistų sumų atlyginimo tuo atveju, kai mokymą baigęs žaidėjas sudaro profesionalaus žaidėjo sutartį su kitu klubu. Tai yra būtent mažų mokymą teikiančių klubų atveju, kurių vietiniu lygiu padarytos investicijos į jaunų žaidėjų samdymą bei mokymą yra labai reikšmingos vykdant sporto socialinę ir edukacinę funkciją.

45 Iš to išplaukia, kad sistema, numatanti mokymo kompensacijos mokėjimą tuo atveju, kai mokymą baigęs jaunas žaidėjas pasirašo profesionalaus žaidėjo sutartį su kitu jam mokymą suteikusiu klubu, iš principo gali būti pateisinama tikslu skatinti jaunų žaidėjų samdymą ir mokymą. Vis dėlto tokia sistema turi iš tikrųjų būti tinkama minėtam tikslui pasiekti ir jam proporcinga, atsižvelgiant į klubų patirtas išlaidas mokant tiek būsimus profesionalius, tiek jais niekada netapsiančius žaidėjus (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Bosman* 109 punktą).

46 Iš šio sprendimo 4 ir 6 punktų matyti, kad tvarkai, kaip nagrinėjamoji pagrindinėje byloje, būdinga tai, jog mokymą suteikusiam klubui mokama ne mokymo

kompensacija, o žalos atlyginimas, kurį atitinkamas žaidėjas turi mokėti už tai, kad nutraukė sutartinius įsipareigojimus, ir kurio dydis nepriklauso nuo realiai minėto klubo patirtų mokymo išlaidų.

47 Iš tiesų, kaip nurodė Prancūzijos vyriausybė, pagal Prancūzijos *code du travail* L. 122-3-8 straipsnį šis žalos atlyginimas apskaičiuojamas atsižvelgiant ne į mokymą suteikusio klubo mokymo išlaidas, o į visus šio klubo patirtus nuostolius. Be to, kaip pažymėjo *Newcastle UFC*, šių nuostolių dydis buvo nustatomas remiantis vertinimu, grindžiamu iš anksto nenurodytais kriterijais.

48 Tokiomis aplinkybėmis galimybė gauti tokios žalos atlyginimą viršijo tai, kas būtina skatinant jaunų žaidėjų samdymą ir mokymą bei finansuojant šią veiklą.

49 Atsižvelgiant į tai, kad išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip, kad SESV 45 straipsniu nedraudžiama sistema, pagal kurią, siekiant įgyvendinti tikslą skatinti jaunų žaidėjų samdymą ir mokymą, mokymą suteikusiam klubui užtikrinama kompensacija, kai baigęs mokymą jaunas žaidėjas pasirašo profesionalaus žaidėjo sutartį su kitos valstybės narės klubu, tik jei ši sistema yra tinkama minėto tikslo įgyvendinimui užtikrinti ir neviršija to, kas būtina šiam tikslui pasiekti.

50 Minėto tikslo įgyvendinimui užtikrinti nėra būtina tvarka, kaip nagrinėjamoji pagrindinėje byloje, pagal kurią iš „espoir“ žaidėjo, kuris baigęs mokymą pasirašo

profesionalaus žaidėjo sutartį su kitos valstybės narės klubu, gali būti priteistas žalos atlyginimas, kurio dydis apskaičiuojamas neatsižvelgiant į realias mokymo išlaidas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

51 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

SESV 45 straipsniu nedraudžiama sistema, pagal kurią, siekiant įgyvendinti tikslą skatinti jaunų žaidėjų samdymą ir mokymą, mokymą suteikusiam klubui užtikrinama kompensacija, kai baigęs mokymą jaunas žaidėjas pasirašo profesionalaus žaidėjo sutartį su kitos valstybės narės klubu, tik jei ši sistema yra tinkama minėto tikslo įgyvendinimui užtikrinti ir neviršija to, kas būtina šiam tikslui pasiekti.

Minėto tikslo įgyvendinimui užtikrinti nėra būtina tvarka, kaip nagrinėjamoji pagrindinėje byloje, pagal kurią iš „espoir“ žaidėjo, kuris baigęs mokymą pasirašo profesionalaus žaidėjo sutartį su kitos valstybės narės klubu, gali būti

priteistas žalos atlyginimas, kurio dydis apskaičiuojamas neatsižvelgiant į realias mokymo išlaidas.

Parašai.